

hogy a megelőző operáció hiányos és tökéletlen munkáját teljes egészében likvidálni lehessen. Le kellett számolni minden hazugsággal és igazságtalansággal, mely az emberi társadalmat mérgezte és fertőzte. Le kellett rombolni minden korlátot, mely az embereket osztályok, nemzetek, fajok és vallások, nem pedig munkájuk, képességeik és becsületük szerint osztályozta, megkülönböztette, büntette és jutalmazta. S mindennekfelett igazságot kellett szogáltatni a dolgozók millióinak a herék százezreivel szemben, helyre kellett állítani a munka becsületét, és a termelő eszközöket a valóban termelők tulajdonába kellett juttatni, az azokat jogtalanul lefoglalók és munka nélkül kihasználók kezéből.

Ebben a most bevégzett és minden eddiginél pusztítóbb és véresebb háborúban, hitünk szerint, valóban a demokrácia győzött a bármilyen nevű fasizmus ellen... És a földművesnek számot kell adnia az ő munkájáról, mint a pásztornak az ő juhairól...”

*

Így végződik — csekély kihagyásokkal — Kós Károly 1946-ban írt dolgozata, amely egyben világosan mutatja, hogy milyen nyílt, tiszta szívvel fogadta annak idején az erdélyi magyar értelmiség a nagy változást.



KÓS KÁROLY RAJZA